

ת"פ 29337/08/19 - מדינת ישראל נגד חמזה אזברגה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29337-08-19 מדינת ישראל נ' אזברגה
תיק חיצוני: 721900090

בפני כבוד השופט, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם חמזה אזברגה
החלטה

1. בפני בקשת הנאשם להורות על ביטול 3 עבירות מתוך 7 העבירות המיוחסות לו באישום הראשון, זאת בשל הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) ביחד עם סעיף 57א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב 1982 (להלן - החסד"פ).
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים. כתב האישום המקורי הוגש לבית המשפט ביום 14.8.19 וכלל באישום הראשון 6 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד בניגוד לסעיפים 117(א)(6) ביחד עם סעיף 88(א) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו 1975 (להלן - חוק המע"מ) וביחד עם תקנה 23(ב)(1) לתקנות המע"מ ובאישום השני עבירה של אי תשלום המס הגם שהדוח הוגש במועד בניגוד לסעיפים 118 ביחד עם 88(א) לחוק המע"מ וביחד עם תקנה 23(ב)(1) לתקנות המע"מ.
3. כתב האישום המתוקן הוגש לבית המשפט ביום 2.12.20 ובמסגרתו הוספה לאישום הראשון עבירה נוספת של אי הגשת דוח במועד, ביחס לחודש 8/19. האישום השני נותר ללא שינוי.
4. הנאשם נחקר על העבירות המיוחסות לו בטרם הגשת כתב האישום המקורי, למעט ביחס לעבירות נשוא הדוחות של חודשים 5/19, 6/19 (נתון שצוין מפורשות במסמך מיום 5.8.19 שכלל את נימוקי התובע להגשת כתב האישום). כן לא נחקר הנאשם גם ביחס לדוח 8/19 אשר הוסף בכתב האישום המתוקן.
4. בדיון שהתקיים ביום 17.11.21 בבית המשפט ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם לא נחקר בגין 3 הדוחות שלעיל ודרש מחיקתם מכתב האישום. במעמד הדיון ציינה ב"כ המאשימה שהטענות שהעלה ב"כ הנאשם תיבדקנה. במועד שלאחר הדיון, ביקשה המאשימה את הסכמת ב"כ הנאשם לבצע השלמת חקירה, ב"כ הנאשם סירב ליתן הסכמה, ואף על פי כן ביום 11.1.22, הנאשם נחקר ביחס לדוחות 5/19, 6/19 ו- 8/19, זאת לאחר שהמאשימה קיבלה אישור לבצע השלמת חקירה מהגורם המוסמך.

5. ב"כ הנאשם טען כי התנהלות המאשימה עומדת בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, וכי לא ניתן לרפא את הפגם באמצעים מתונים יותר מאשר ביטול 3 העבירות המיוחסות לנאשם ביחס לדוחות אלו.

עוד טען ב"כ הנאשם כי חקירת הנאשם החלה ביום 30.5.19 וחלפו למעלה מ- 18 חודשים מיום תחילת החקירה ועד להגשת כתב האישום המתוקן, ועל כן העמדת הנאשם לדין ביחס לעבירה נשוא דוח 8/19 אשר הוסף בכתב האישום המתוקן, חורגת מהוראות סעיף 57א(א) לחסד"פ.

6. המאשימה טענה כי השלמת החקירה בוצעה בהתאם להנחיית פרקליט המדינה 6.11 "השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום" ולאחר שהתקבל אישור הגורם המוסמך. לדבריה העדר הסכמת ההגנה לביצוע השלמת החקירה, אינה שוללת את הסמכות לבצע ההשלמה. (אין הסבר בדברי המאשימה מדוע בחרה המאשימה לבצע ההשלמה ולחקור הנאשם בגין הדוחות אשר מלכתחילה בחרה במודע להגיש את כתב האישום בהעדר חקירה).

ביחס לסעיף 57א(א) לחסד"פ, טענה המאשימה שכתב האישום הוגש לפני התיקון לחוק במסגרתו הוסף הסעיף הנ"ל. עוד טענה המאשימה כי תיק החקירה הועבר למחלקה המשפטית ביום 23.6.19 בעוד כתב האישום המתוקן הוגש ביום 2.12.20, כך שטרם חלפה התקופה של 18 חודשים כפי שקבע הנוהל שהוצא בהתאם לסעיף 57א(א) לחסד"פ.

7. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, מצאתי לדחות את הבקשה.

8. הגם שמן הראוי שהנאשם יחקר על כל העבירות המיוחסות לו בטרם יוגש כתב האישום, העדר החקירה אינו שולל את היכולת להגיש כתב אישום בעבירות עליהן לא נחקר.

ניתן למצוא התייחסויות כלליות בפסיקה לפיהן חקירה כדין איננה תנאי בל יעבור להגשת כתב אישום, וכי קיימת סמכות לתביעה להגיש כתבי אישום גם ללא קיומה של חקירה, על כן בתי המשפט לא אחת דחו טענות של הגנה מן הצדק שעלו בהקשר זה.

ראו ע"פ 70035/04 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נ' בנימין חננה** (2004), ת"פ 417/97 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל נ' הפניקס בע"מ** (7.11.99), ע"פ 70597/04 (מחוזי ת"א) **הנדלמן נ' מדינת ישראל** (1.12.2005); רע"פ 1030/05 **ריקו ברקו נ' מדינת ישראל** (2005); ע"פ (י-ם) 149/95 **אבו אל ת'ן נ' מדינת ישראל** (5.12.95); ע"פ (תל אביב) 71758/04 **אברהם רמי קדר נ' ברוריה שויצר** (4.9.2005). ת"פ 5279/14 (ירושלים) **מדינת ישראל נגד עוודה חוסין** (3.2.16)

קיימים מקרים בהם העדר חקירה ביחס לאישום מסוים או העדר חקירה כלל הביאו לביטול אותו אישום לאחר שהתקבלה טענת הגנה מן הצדק.

ראו למשל ע"פ (חיפה) 3730/03 **מדינת ישראל נ' מוסטפא אנבאריה** (11.3.2004) ת"פ (ת"א) 39469-10-13 **מדינת ישראל נ' אסרף** (27.2.14), ת"פ (תל אביב) 1903/14 **מדינת ישראל נ' רפאל סיינוב** (1.5.16); ת"פ (ירושלים) 5565/14 **מדינת ישראל נגד ביתאר** (19.7.15); רע"ס (רחובות) 3507-07-15 **ועדה מקומית לתכנון ובניה נגד יוזגוף לזר** (13.1.16); תו"ב (קריות) 44015-04-12 **ועדה מקומית לב הגליל נגד וסאם נסאר** (12.6.14).

במקרים אחרים ניתנה לנאשם האפשרות לשטוח את גרסתו לראשונה במהלך עדותו בבית המשפט מבלי שיוחס משקל של ממש לטענה כי עסקין ב"גרסה כבושה". ראו למשל ת"פ (ב"ש) 54713-07-10 **מדינת ישראל נ' מקון סיבהט** (6.7.12).

9. כך או כך, בשים לב שהנאשם נחקר ביחס למרבית העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, עבירות שהן דומות במהותן וקרובות יחסית במועד ביצוען, לא מצאתי בנסיבות דנן כי העדר החקירה לפני הגשת כתב האישום ביחס לשלושה האישומים עליהם הנאשם לא נחקר, הוא פגם כה מהותי אשר מצדיק ביטול אישומים אלה.

10. המאשימה, כאמור, בחרה לבצע את השלמת החקירה בגין אישומים אלה, רק לאחר שב"כ הנאשם העלה בפניה טענותיו בעניין זה בדיון שהתנהל בבית המשפט.

11. באשר לביצוע החקירה לאחר שהוגש כתב האישום. כפי שצינה המאשימה, הרי שהסמכות לעשות כן מצויה בידה, והיא עשתה כן בהתאם לנהלי פרקליט המדינה.

עם זאת, מצאתי טעם לפגם שהדבר נעשה בעקבות טענותיו של ב"כ הנאשם שהוצגו למאשימה בעניין זה. ויודגש - אין מדובר בנתון שנשמט בשגגה מעיניה של המאשימה, אלא נתון שהיה גלוי וידוע עוד בטרם הוגש כתב האישום המקורי, נתון שאף זכה להתייחסות מפורשת בנימוקי התובע בטרם הגשת כתב האישום.

התנהלות זו, הגם שגורמת תחושת אי נוחות רבה, אינה מגיעה כדי פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, ובכל מקרה אינה מצדיקה לטעמי ריפוי הפגם על דרך ביטול האישומים.

אני סבורה שהפגם בנסיבות שבפני ניתן יהיה לריפוי באופן שהוצע על ידי המאשימה בסעיף 24 לתגובתה, קרי שבמידה והנאשם יורשע בעבירות המיוחסות לו, המאשימה תעתור למתחם עונש הולם זהה למתחם אליו היתה עותרת, לו נמחקו העבירות נשוא המחלוקת מכתב האישום.

12. באשר לטענות המתייחסות לסעיף 57א(א) לחסד"פ : מקובלים עלי טיעוני המאשימה כי במועד הגשת כתב האישום המקורי סעיף 57א(א) לחסד"פ עדיין לא נכנס לתוקף, וכי בעת הגשת כתב האישום המתוקן הסעיף אמנם היה בתוקף, אך טרם חלפה תקופה של 18 חודשים מיום שתיק החקירה הועבר למחלקה המשפטית ועד להגשת כתב האישום המתוקן, כך שממילא התביעה עמדה בתקופת הזמן שנקצבה לה.

13. ואדגיש, מטיעוני המאשימה עולה כי תיק החקירה עבר לידי המחלקה המשפטית ביום 23.6.19 - במועד זה עדיין לא בוצעה העבירה אשר הוספה בכתב האישום המתוקן!

העבירה שנוספה לכתב האישום עניינה אי הגשה במועד של הדוח לתקופה 8/19. המועד האחרון להגשת הדוח הוא 23.9.19, כך שרק לאחר המועד הנ"ל החל הנאשם בביצוע העבירה.

חקירת העבירה הנ"ל לא היתה יכולה להתחיל בטרם ביצוע העבירה, ובוודאי שספירת 18 החודשים אשר עמדו לרשות המאשימה להגשת כתב האישום לא היו יכולים להתחיל להימנות לפני מועד ביצוע העבירה!!!

כך שהנתון לפיו תיק החקירה ביחס לדוחות האחרים הועבר לידי המאשימה ביום 23.6.19 (וגם אם היה מועבר מספר חודשים קודם לכן) לא היה בכך, לטעמי, כדי להשפיע על מניין התקופה לביצוע חקירה והגשת כתב אישום ביחס לעבירה של אי הגשת דוח לתקופה של 8/19.

דברים דומים נכתבו על ידי בת"פ (באר שבע) 22721-10-19 **מדינת ישראל נ' פיצה זיוית פאי בע"מ ואח'** (30.4.22). שם ציינתי כי כל דוח תקופתי שלא הוגש במועד הקבוע בחוק מהווה עבירה בפני עצמה.

אין כל מניעה לפתוח תיק חקירה בנפרד לכל דוח ולחקור בנפרד איחור בהגשת כל דוח.

הבחירה של היחידה החוקרת לחקור מספר עבירות במסגרת תיק חקירה אחד, או לחקור כל עבירה בתיק נפרד, אין בה כדי לשנות את מהות העניין. והמהות היא שכל דוח שהוגש באיחור מהווה עבירה שעומדת בפני עצמה.

ראו רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08):

"הלכה היא מלפני בית משפט זה כי כל דו"ח תקופתי אשר לא הוגש כנדרש לפי חוק מס ערך מוסף ייחשב כעבירה בפני עצמה. כל הגשת דו"ח הינה אירוע בפני עצמו המתבצע בזמן נתון, ואין בדמיון בין הפעולות המתבצעות בעת הגשת כל דו"ח ודו"ח במועדו בכדי לגרום לפעולות נפרדות אלו להפוך לידי מקשה אחת (ראו בר"ע 717/85 קונפורטי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(4) 806 (1985)). ..."

ביחס לכל דוח שהוגש באיחור יש לבדוק מתי החלה החקירה, ומתי הועבר התיק לתביעה.

14. סיכום של דבר:

האופן בו בוצעה השלמת החקירה בתיק זה, לאחר שב"כ הנאשם הסב תשומת לב המאשימה להעדר החקירה, גורם לתחושה רבה של אי נוחות, אך לא עולה כדי הגנה מן הצדק. האיזון הראוי לטעמי יתבטא, כפי שהציעה המאשימה, בכך שהעבירות בגין התבצעה השלמת החקירה האמורה, לא תשפענה על מתחם העונש ההולם.

בנסיבות שבפני המאשימה לא חרגה מהוראות סעיף 57א(א) לחסד"פ, שכן טרם חלפו 18 חודשים מיום ביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום (וממילא טרם חלפו 18 חודשים מיום שהתיק הועבר לתביעה ועד להגשת כתב האישום).

15. העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' אייר תשפ"ב, 07 מאי 2022, בהעדר הצדדים.